

Parkúr pro volný čas

1. Překonávání malého žebříku má za úkol procvičit pozornost psa

Pod vedením známé kanadské odbornice na psy Lindy Tellington - Jonesové jsme pro vás připravili několik zajímavých nápadů a podnětů. Přejeme vám hodně radosti a zábavy při praktickém a užitečném parkúru!

OBRÁZEK 1: Malý žebřík má procvičit pozornost a šikovnost tohoto mladého erdelteriéra. Speciální psí postroj, jenž Linda Tellington-Jonesová s oblibou využívá, mu navíc pomůže vylepšit vnímání vlastního těla.

Psi, zvláště ti mladí, se nechají velmi snadno rozptýlit. Ostatní psi, kočky, kolemjedoucí auta, běžci - to všechno se jim může zdát mnohem zajímavější než nudný majitel. Následky toho jsou neposlušnost, špatná schopnost soustředění a slabě vyvinuté vnímání vlastního těla. Cíleným tréninkem však můžete takovému nežádoucímu vývoji zabránit.

K provádění tohoto cviku budete potřebovat malý žebřík (který získáte třeba tím, že odříznete kus vysloužilého zahradního žebříku). Nejprve se pes bude smět s novou překážkou v klidu seznámit. Bude si ji smět očichat a klidně přes ni přiskočit nebo ji přelézt. Potom se za pomoci vodítka pokuste psa na překážku cíleně navést. Měl by se soustředit na vaše pokyny a při překonávání nešlapat na příčle žebříku.

Tip: Když pes správně překoná žebřík, pořádně ho pochvalte. Pokud ne, cvičení opakujte, ovšem ne tak dlouho, až pes ztratí veškerou chuť. Jakmile zpozorujete náznaky v tomto směru, doporučujeme cvičení přerušit a začít s ním znovu další den.

OBRÁZEK 2: Kovové pletivo, nášlapný rošt, gumová podložka... Nezkoušení mladí psi nebudou z takového setkání zpočátku

2. Zkoušíme nezvyklé podklady...

TRÉNINK HROU

Volný čas je tu pro zábavu, to je snad jasné. Ale proč by nebylo možné spojit příjemné s užitečným? Snadno si zhotovíme pár jednoduchých překážek – a hned bude čas strávený se psem veselejší, zábavnější a v neposlední řadě také užitečnější.

zrovna nadšení. Je však nutné, zvláště pokud žijí ve městě, aby si zavčas zvykli na nejrůznější podklady, s nimiž se budou setkávat v běžném životě. Pokud k tomu nedojde, nutnost vyrovnat se s novým podkladem „za pochodu“ je může skutečně vystresovat. U některých se to projeví strachem, u jiných dokonce skutečnou panikou. Oč později se pes seznámí s nejrůznějšími povrchy, o to těžší to pro něj bude. Proto byste měli už mladého psa seznamovat s nejrůznějšími plochami. Mohou to být například kovové, gumové nebo lýkové rohožky. Postupujte podobně jako v případě žebříku: pes se bude smět nejprve jen dívat a nezvyklé předměty si očichat. Potom ho pomalu dovedte k novému podkladu. Povzbuzujte psa a motivujte ho, ale nevyvíjejte při tom nadměrný tlak. Při nejmenším úspěchu musí okamžitě(!) následovat odměna! Sami odhadnete, zda to bude pamlsek, hračka, nebo postačí jen slovní pochvala.

OBRÁZEK 3: Hvězda - to už je něco pro mírně pokročilé. V jednom bodě uprostřed svážeme několik kovových tyčí a hvězdicovitě je rozložíme kolem dokola.

3. Tato překážka patří k obtížnějším

Mladý erdel má opět za úkol soustředěně kráčet přes překážku, ale zdá se, že zatím není zcela přesvědčen, že se mu do toho chce. Je tedy nutno dát mu dostatek času k tomu, aby se seznámil s nezvyklou situací. Necháme ho tedy chvíli, aby se rozhlížel a všechno si očichal, a potom ho jemně začneme vyzývat k tomu, aby vstoupil na překážku.

Na obrázku opět vidíte využití oblíbeného postroje Lindy Tellington-Jonesové, jenž zlepšuje vnímání těla a umožňuje cílené působení majitele a jenž výrazně usnadňuje trénink

Hvězda by měla být nacvičována jen se psy, kteří už bez problémů dokážou kráčet po žebříku položeném na zemi. Představuje obtížnější překážku, protože rozestupy mezi jednotlivými příčkami jsou různé a závisí i na momentální poloze psa. Ten se proto musí na zdolání této překážky ještě více soustředit.

4. Teď se to trochu zhoupne, ale s pomocí pána to zvládnou!

OBRÁZEK 4: A teď to bude ještě náročnější. Překonat takovou, byť malou houpačku psa stojí na počátku hodně přemáhání. Většina psů se ve chvíli, kdy ucítí, jak se to pod nimi pohybuje, notně vyděsí. A zcela běžnou reakcí je, že v takové chvíli vyděšené zvíře seskočí.

I tady je důležité postupovat pomalu a po krůčcích. Mluvte na svého psa klidným hlasem, zatímco se budete snažit ho postupně navést k „bodu zlomu“, kde se to s ním zhoupne. Ale při prvních cvičeních to není potřeba hnát tak daleko, vždy psa dovedte jen kousek, na chvíli zůstaňte společně bez pohybu a potom mu dovolte, aby houpačku opustil. Pochvalte ho a pokus zopakujte, ale tentokrát jděte o kousíček dál. Jakmile se houpačka poprvé zhoupne, opravdu hodně výrazně psa pochvalte. Měl by si tento okamžik spojit s pozitivním zážitkem, jenž je dobré posílit také pamlskem.

Smysl a účel takového cvičení jsou nabíledni. Pes se má naučit neztrácet nervy ani v okamžiku, když se podklad pod ním náhle změní.

Pro lavinové a záchranářské psy je podobný výcvik naprostou nezbytností. Ale smysl má i pro rodinné psy, protože výrazně posiluje jejich sebevědomí.

Pokud vám tento cvik časem začne připadat nudný, můžete svého psa třeba naučit, aby houpačku překonával pozadu. A hned máte v rukávu žertovnou vložku pro příští gardenparty!

OBRÁZEK 5: Průchod labyrintem patří ke standardním cvikům pro psy z repertoáru

Lindy Tellington-Jonesové. Posilována je zde především pozornost psa, který se také učí lépe se koncentrovat na svého velitele. Sami se přesvědčíte, že s postupem času pes začne reagovat i na nepatrné signály, které mu dáte, ať už slovně, prostřednictvím vodítka, nebo gestem.

Psí tréní by vám potvrdili, že toto cvičení je velmi vhodné také pro bojácné a agresivní psy, zvláště pokud je prováděno s více zvířaty najednou. V případě agresivního psa je ovšem třeba dbát na dostatečný bezpečnostní odstup, aby nedošlo ke rvačce! Labyrint psu dává hranice, takže má možnost reagovat jinak,

5. Průchod labyrintem

Parkúr pro volný čas

než je zvyklý, a tím změnit svůj vzorec chování," ujišťuje Linda Tellington-Jonesová.

Labyrint se ostatně hodí také k přivykání na postroj. Upoutá totiž na sebe psovu pozornost a naopak ji odpoutá od té nezvyklé věci, kterou má na sobě, což výrazně usnadní trénink.

OBRÁZEK 6: Když chce Linda Tellington-Jonesová psa odnaučit nežádoucímu tahání na vodítku, ráda pracuje se speciálním psím postrojem. Ostatně i psům, kteří se bez problémů pohybují na normálním vodítku, bývá postroj příjemnější. Linda doporučuje variantu se dvěma kroužky na vrchním řemenu. Někdy podle ní má smysl připnout vodítko také k přednímu kroužku, protože tímto způsobem je snadnější psa odradit

6. Pes má na sobě speciální postroj

od tahání a efektivněji uvést do žádoucího směru pohybu. „Mnoho psů, když je připnuto za zadní kroužek, pobíhá na vodítku cikcak, protože nedostává ohledně směru žádné jednoznačné pokyny,“ varuje odbornice. Nesoustředěného, hyperaktivního nebo na vodítku tahajícího psa lze bez problémů vést oběma rukama, když vodítko připnete do obou kroužků.

OBRÁZEK 7: Pneumatiky představují pro

7. Překonávání pneumatik

většinu psů velkou výzvu. Protože se zde opět setkávají s novým tvarem i materiálem, cvičení s pneumatikami výrazně rozšiřuje soubor zkušeností psa. Pro tento cvik budeme potřebovat čtyři až šest pneumatik, jež navzájem můžeme nejrozličnějším způsobem kombinovat.

Na počátku si pes bude smět na gumu šlápnout. Později by se měl naučit klást tlapky cíleně do středu pneumatiky. Někdy je dobré v počáteční fázi cvičení naklást do pneumatik pamlsky.

Pokud pes běh přes pneumatiky zásadně odmítá, může mu provedení cviku usnadnit optické ohraničení po stranách. K tomuto účelu použijeme nejlépe barevnou tyč, jaká se používá při koňských parkúrech. „Tyče jsou důležité také jako ukazatele před překážkou. Pokládají se do tvaru písmene V a udávají směr,“ říká Linda Tellington-Jonesová.

OBRÁZEK 8: Tak tomuhle psíkovi už to jde docela dobře! Balanční vodítko pomá-

8. Práce za pomoci balančního vodítka

há kavalírkovi na fotografii udržovat rovnováhu a znemožňuje mu, aby se nekontrolovaně vrhal dopředu. Zpočátku by měly být pneumatiky od sebe položeny v rozestupech, což psu jejich překonávání usnadní. Nejdůležitějším cílem tohoto cvičení je dát psu zažít pocit úspěšnosti a vše proměnit v pozitivní zážitek.

Stupeň obtížnosti cvičení budeme průběžně stále zvyšovat, ale vždy dbáme na to, aby pes k nové úloze skutečně dozrál. Linda Tellington-Jonesová považuje za důležité postupovat pomalu krok za krokem a vést psa ve výšce hlavy. Zároveň bychom neměli šetřit slovní pochvalou. Zvláště u bojácných a nervózních psů hodně pomohou pamlsky.

OBRÁZEK 9: V žádném případě psa nesmíme přetěžovat! Všechny tipy na trénink, které jsme vám dali, vyžadují zvýše-

9. Důležité je občas zařadit společnou hru

nou koncentraci psa, a proto je nelze provádět dlouho. Velmi důležité je cvičení vždy po chvilce přerušit a zařadit společnou hru, při které se zvíře uvolní a „vyčistí si hlavu“. Není ani tak důležité, o jakou hru půjde, ale musí psa bavit a poskytnout mu příležitost k uvolnění a odreagování se.

Na obrázku vidíte hru na chytání kořisti na „udici“, která většinu psů zaručeně pobaví.

A potom se zase můžete společně vrhnout do tréninku!

Gabriela Metzová